רק מי שיהיה רשום באלו הסימנים של הציצית בלבושו אז יתקבלו תפילותיו

אָמַר קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמַשְׁרְיָין דִּלְעֵילָּא ואמר הקב"ה למחנות המלאכים העליונים הממונים להעלות את התפילות, **מַאן דְּמָצֵלֵי, בֵּין יְהֵא גִּבּוֹר, בֵּין יְהֵא חָכָם, בֵּין יְהֵא עָשִׁיר. בְּזַכְוָון גִּבּוֹר. חָכָם בַּתּוֹרָה. וְעָשִׁיר בַּמִּצְוֹת. לָא יֵיעוּל בְּהֵיכָלָא דָּא צְלוֹתֵיהּ, עַד דְּתִחְזוּן בֵּיהּ סִימָנִין אִלֵּין, דְּיָהַב גַּרְמֵיהּ בֵּיהּ** [רנב] **תְּקוּנִין דִּילִי** מי שיתפלל בעולם הזה בין אם הוא יהיה גיבור או חכם או עשיר דהיינו גיבור בזכויות שהוא כובש את יצרו וחכם בתורה ועשיר במצות, בכל זאת לא תיכנס תפילתו להיכל הזה של התפילות עד שיראו בו את אלו הסימנים שהם מסירת נפשו בכדי לתקן את הפגמים שהוא גרם בעשרת התיקונים שלי (דמשק אליעזר). **וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, אִם הָרַב דּוֹמֶה לְמַלְאַךְ יְהוָה צְבָאוֹת תּוֹרָה יְבַקְּשׁוּ מִפִּיהוּ** ומשום כך ביארו בעלי המשנה ואמרו שאם דומה הרב למלאך צבאות אז תורה יבקשו מפיהו [רנג], דהיינו שאין ללמוד מרב שאינו דומה למלאך כאשר הוא מעוטף בציצית כמו שאמרו על רבי יהודה בר אלעאי [רנד]. **לְמַאן דִּיהֵא רָשִׁים בְּאִלֵּין סִימָנִין**

אור הרשב"י

[רנב] הרמ"ק ויהל אור גורסים בי.

[רנג] כדאיתא בחגיגה דף טו עמוד ב' והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מאי דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, אם דומה הרב למלאך ה' צבאות – יבקשו תורה מפיהו. ואם לאו – אל יבקשו תורה מפיהו.

[רנד] כדאיתא בשבת דף כה עמוד ב' דאמר רב יהודה אמר רב: כך היה מנהגו של רבי יהודה בר אלעאי, ערב שבת מביאים לו

בִּלְבוּשֵׁיהּ, תְּקַבְּלוּן צְלוֹתֵיהּ וכך הוא לגבי התפילה שרק מי שיהיה רשום באלו הסימנים של הציצית בלבושו אז יתקבלו תפילותיו (יהל אור). **סִימָנָא חָדָא דְּיֵהָא רָשִׁים בִּצְלוֹתֵיהּ, בִּתְכֵלֶת, בְּכַנְפֵי מְצְוָה צִיצִית** וסימן אחד הוא שהוא צריך להירשם בתפילתו בתכלת בד' הכנפות של מצות ציצית. **דְּאִיהוּ דָּמֵי לָרָקִיעַ, דְּאִיהוּ מְטַטְרוֹן. דְּיוּקְנָא דִּילֵיהּ, תְּכֵלֶת שֶׁבַּצִּיצִית** והוא מאחר שהתכלת דומה לרקיע [רנה] שהוא מטטרו"ן הנקרא רקיע שעל ראשי החיות ומראהו כמו התכלת שבציצית בסוד תכלת דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד, והנה מטטרו"ן הנקרא רקיע הוא משמש לכסא הכבוד שהיא המלכות וכמו שהמלכות היא בגוון תכלת כך מטטרו"ן הוא בגוון תכלת (יהל אור).

סוד התכלת שבציצית כנגד מטטרו"ן

וּבְגִין דָּא, שִׁיעוּר הַצִּיצִית אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, טַלִּית שֶׁהַקָּטָן מִתְכַּסֶּה בָּהּ רֹאשׁוֹ וְרוּבּוֹ ובגלל שסוד התכלת הוא כנגד מטטרו"ן הנקרא נער אז לכן ביארו חז"ל ואמרו ששיעור הטלית הוא כשיעור

אור הרשב"י

עריבה מלאה חמין, ורוחץ פניו ידיו ורגליו, ומתעטף ויושב בסדינין המצוייצין, ודומה למלאך ה' צבאות, והיו תלמידיו מחבין ממנו כנפי כסותן, אמר להן: בני, לא כך שניתי לכם, סדין בציצית. בית שמאי פוטרין ובית הלל מחייבין. והלכה כדברי בית הלל! ואינהו סברי – גזירה משום כסות לילה.

[רנה] כדאיתא בסוטה דף יז עמוד א' דתניא, היה ר"מ אומר: מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין? מפני שהתכלת דומה לים, וים דומה לרקיע, ורקיע דומה לכסא הכבוד, שנאמר: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר, וכתיב: כמראה אבן ספיר דמות כסא.

לע"נ חכם אברהם מונסה זצ"ל

שהנער יתכסה בו ראשו ורובו [רנו] ושיערו חז"ל את סוד הציצית בנער מאחר שמצד הנער שהוא מטטרו"ן הוא סוד התכלת שבציצית. **וְהַאי אִיהוּ דְּאִתְמַר בֵּיהּ,** (ישעיה יא) **וְנַעַר קָטֹן נוֹהֵג בָּם** וזהו שנאמר בו 'ונער קטן נוהג בם', דהיינו שמטטרו"ן הנקרא נער הוא שולט על החיות שביצירה ומנהיגם ע"י 'בם' שהוא שם בן מ"ב (יהל אור). **וְהַאי אִיהוּ נוֹהֵג בְּאַרְבַּע חֵיוָן, דְּאִינּוּן אַרְבַּע, וְאִיהוּ כְּלִיל** (מלכים א י) **שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא, דְּאִינּוּן ו'** ומטטרו"ן מנהיג את ד' חיות ארגמ"ן שהם כנגד ד' ספירות חגת"ם דיצירה וכן הוא כולל את הששׁ מעלות לכסא שהם ו"ק דבריאה שהם מלובשים בשׁש אותיותיו (וסוד הכסא הוא הארות תנה"י דמלכות דאצילות שהם יורדים להיכל קודשׁ קודשׁים דבריאה שבהם הוא כחב"ד דבריאה). **וּבְגִין דְּאִיהוּ כְּלִיל עֶשֶׂר, מִתְלַבְּשִׁין בֵּיהּ עֶשֶׂר סְפִירָאן, י'** ובגלל שהוא כולל את עשׂר הספירות דיצירה, כי מצדו הוא ו' ספירות ויחד עם ד' החיות הם עשׂר ספירות, אז לכן מתלבשים בו הארות עשׂר הספירות של המלכות דאצילות כאשר הם מלובשים בבריאה, ואלו העשׂר ספירות הם רמוזים באות י' שלפעמים היא מתווספת בשמו שאז הוא נקרא מיטטרו"ן. **וּבֵיהּ הָוָה אִתְחֲזֵי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּשְׁכִינְתֵּיהּ, דְּאִיהִי כְּלִילָא מֵעֶשֶׂר סְפִירָאן, לִנְבִיאֵי** ובו היה נראה ז"א שהוא הקב"ה יחד עם שכינתו שהיא כלולה מעשׂר ספירות

אור הרשב"י

[רנו] כדאיתא במנחות דף מ' עמוד ב' והתניא: טלית שהקטן מתכסה בו ראשו ורובו והגדול יוצא בה דרך עראי – חייבת בציצית, אין הקטן מתכסה בו ראשו ורובו אף על פי שהגדול יוצא בה עראי – פטורה. וע"ע בשעה"כ דרושי תפלת השחר ג' ואכמ"ל.

לע"נ חכם אברהם מונסה זצ"ל

אל הנביאים כי מדרכו הם היו מקבלים את נבואתם. **וּמִסְטָרָא דִשְׁכִינְתָּא דְאִיהִי עֲשִׂירָאָה, תְּכֵלֶת שֶׁבַּציצית, אִיהוּ תְּכֵלֶת** [רנז] **דְּכָל גַּוְונִין** ומצד השכינה שהיא הספירה העשירית אז נמצא חוט התכלת בציצית, מאחר שהיא התכלית והסיום של כל גווני הפעולות והספירות דאצילות (רמ"ק).

המלכות נקראת תכלת מאחר שהיא התכלית והסיום של כל ספירות האצילות

דְּאִיהִי תַּכְלִית דְּיִ' סְפִירָאן ומשום כך המלכות נקראת תכלת מאחר שהיא התכלית והסיום של כל ספירות האצילות. **וּבֵיהּ** (שמות לט) **וַתֵּכֶל כָּל עֲבוֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד** ובה נאמר 'ותכל כל עבודת אהל מועד', דהיינו שהיא השכינה שבה הוא הכילוי והגמר של כל הפעולות העליונות שהם סוד עבודת אהל מועד. **וְאִיהִי לָשׁוֹן כַּלָּה** וכן היא נקרא תכלת שהוא לשון כלה שהכוונה למלכות שהיא כלתו של ז"א. **הַדָּא הוּא דִכְתִיב,** (במדבר ז) **וַיְהִי בְּיוֹם כַּלֹּת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן. וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, כַּלַּת כְּתִיב, וְאִיהוּ תְּכֵלֶת דִּשְׁרָגָא, דְּאָכִיל תְּרֵבִין וְעִלָּוון** וזהו משכ"כ בפסוק ויהי ביום כלת וגו' וביארו חז"ל שנאמר כַּלַּת מאחר שהכוונה לשכינה הנקראת כלה, וזו המלכות היא רמוזה בגוון התכלת שבנר שהוא אוכל את החלבים והעולות מעל המזבח, כי משום כך היא נקרא תכלת שהוא לשון כליון ושרפה של הקרבנות (רמ"ק).

אור הרשב"י

[רנז] הרמ"ק גורס תכלית.